

Άγιος Βαλεντίνος (Saint Valentine)

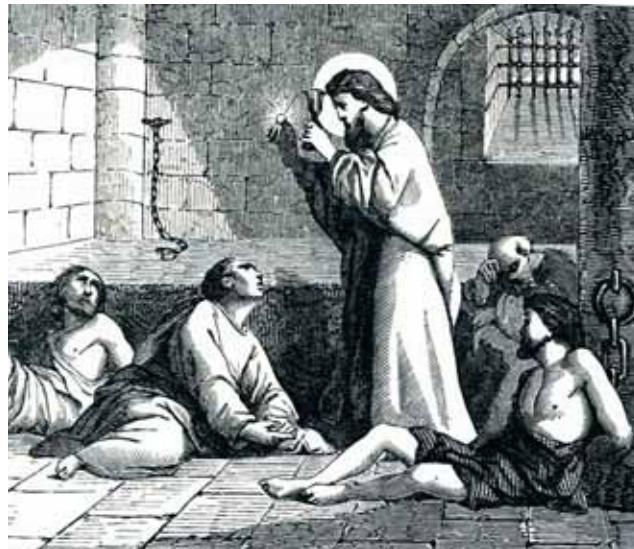
Ποιος είναι ο Άγιος Βαλεντίνος;

Πρόκειται για άγιο των Καθολικών. Υπήρξε επίσκοπος του Τέρμη της Ιταλίας. Λατρεύεται από τον 4ο αιώνα στη Ρώμη, στο παρεκκλήσι της βασιλικής της Via Flaminia. Θεωρείται προστάτης των επιληπτικών. Μαζί με τον Αγιο Μάριο, πάντρευαν ζευγάρια χριστιανών την εποχή που ο Κλαύδιος το είχε απαγορεύσει γιατί δεν έβρισκε άνδρες για τις εκστρατείες του και πίστευε ότι ο λόγος ήταν πώς οι άνδρες δεν ήθελαν να αφήσουν τις οικογένειές τους και τις αγαπημένες τους. Οι δύο Ιερείς βασανίστηκαν μέχρι θανάτου και από τότε οι καθολικοί αλλά και δύος ο κόσμος γιορτάζουν τον Αγιο Βαλεντίνο (ο Αγιος Μάριος έμεινε στην λήθη).

Όπως θα δούμε πιο κάτω, ο άγιος αυτός της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, δεν έχει απολύτως καμιά σχέση με τη γιορτή. Πάνω σ' αυτό, σημειώνει η “Βρετανική εγκυροπαίδεια”: «Η μέρα του Αγίου Βαλεντίνου σαν γιορτή των ερωτευμένων, η εκλογή ερωμένων και η ανταλλαγή καρτών απ' τους ερωτευμένους, δεν έχει καμιά σχέση με τον Άγιο ή κάποιο γεγονός της ζωής του.»

Τι γίνεται αυτή τη μέρα;

Οι ερωτευμένοι θυμούνται, λέει, ο ένας τον άλλον, λες και τον άλλο καιρό είναι ξεχασμένοι! Η ενθύμηση αυτή, εκφράζεται με την αποστολή δώρων. Ανταλλάσσονται, δηλαδή, κοσμήματα, λουλούδια και κόκκινα τριαντάφυλλα, χρυσοχάρτινες θήκες γεμάτες σοκολατάκια σε σχήμα καρδιάς, τούρτες στολισμένες με καρδιές επίσης, κάρτες με “δομαντικούς πίνακες” και κείμενα που ξεπερνούν σε τρυφερότητα, υπονοούμενα ή χιουμορικά κάθε φαντασία. Φυσικά όλα αυτά συνοδεύονται



και με πρόσθετες κάρτες ή λεξάντες, γεμάτες μηνύματα ερωτισμού, που πολλές φορές ξεπερνούν και τα όρια του γελοιού. Όσο μάλιστα “ερωτικά” και “βαθυστόχαστα” είναι, τόσο εκφράζουν τα αισθήματα της καρδιάς του ερωτευμένου!

Πώς προήλθε αυτή η γιορτή;

Αν κάνουμε μια σύντομη ιστορική αναδομή, θα δούμε πως η γιορτή τουτης είναι κατάλοιπο αρχαίων ειδωλολατρικών εθίμων. Αιώνες πριν Χριστού, οι Ρωμαίοι γιόρταζαν την ίδια εποχή (14-15 Φεβρουαρίου) μιαν ειδωλολατρική αισθησιακή γιορτή προς τιμήν κάποιου Λουπερκούς, κυνηγού λύκων, που την έλεγαν “Λου-

περκάλια” (Lupercalia). Τα έθιμα ανταλλαγής δώρων μεταξύ των “αγαπημένων” συνηθίζονταν από εκείνη την εποχή. Η “αμερικανική εγκυροπαίδεια” αναφέρει πως τα έθιμα αυτά «έρχονται σε μας από τη ρωμαϊκή γιορτή “ΛΟΥΠΕΡΚΑΛΙΑ”, που γιορτάζονταν το Φεβρουάριο και όπου έβαζαν τα ονόματα νεαρών κοριτσιών σ' ένα κουτί και οι άντρες έπαιρναν εκείνη που θα τους τύχαινε στο λαχνό το όνομα της». Αυτά συνήθως οδηγούσαν τους νέους στην πορνεία και τα όργια.

Το έθιμο έφεραν στην Αγγλία οι Ρωμαίοι και συνεχίστηκε και στη χριστιανική εποχή. Μετά την αναγνώριση του Χριστιανισμού, ως επίσημης θρησκείας του κράτους, έγιναν προσπάθειες κατάργησης της γιορτής. Όμως, αυτό που τελικά κατορθώθηκε, ήταν ν' αλλάξει η γιορτή από Λουπερκάλια σε μέρα του Αγίου Βαλεντίνου!

Ας δούμε τώρα πώς επλέχθη το όνομα “Βαλεντίνος”. Σύμφωνα με το “Λεξικό Ελλ. και Ρωμ. Βιογραφίας και Μυθολογίας” του Σμιθ, οι Ρωμαίοι ταύτιζαν τον Λουπερκούς με το θεό Πάνα, που λατρεύοταν στην Αρκαδία, ως θεός του φωτός. Απ' αυτή την άποψη, ο Πάνας ταύτιζεται με το φοινικικό θεό Βάαλ, που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη. Βάαλ, αστόσο, ήταν κι ο τίτλος του Νεβρώδ, ιδρυτή της Βαβυλώνας και θεοποιημένος ήρωας, που εισήγαγε το βαβυλωνιακό ειδωλολατρικό σύστημα.

Κάποιες παραδόσεις αναφέρουν ότι ο Νεβρώδ, κυνήγησε στα Απέννινα όρη λύκους, απ' όπου και ονομάστηκε Λουπερκούς καθώς και Βαλεντίνος (Valentinus) απ' το επίθετο valeus (=ισχυρός). Όσον αφορά τη χρήση του συμβόλου της καρδιάς, εικάζεται ότι επειδή στη γλώσσα της Βαβυλώνας αυτή προφέρεται βαλ, απ' την ομοιότητα

VALENTINE'S Day

στο εστιατόριο της Κυπριακής Κοινότητας
την Παρασκευή

11 Φεβρουαρίου

και την Κυριακή

13 Φεβρουαρίου

με ζωντανή μουσική



Κλείστε εγκαίρως το τραπέζι σας
για να έχετε την ευκαιρία
να κερδίσετε πλούσια δώρα!



Για κρατήσεις:
Τηλ. κοινότητας
9557 1256
Τηλ. εστιατορίου
9550 3862

**58-76 Stanmore Road
STANMORE**